

Súd: Okresný súd Nitra
Spisová značka: 30Odi/1/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4120207137
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marek Olekšák
ECLI: ECLI:SK:OSNR:2020:4120207137.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nitra sudcom JUDr. Marekom Olekšákom, v právnej veci žalobcu: Poštová banka, a.s. so sídlom: Dvořákovo nábrežie 4, 811 02 Bratislava, IČO: 31 340 890, zastúpeného: Advokátska kancelária RELEVANS s.r.o. so sídlom Dvořákovo nábrežie č. 8A, 811 02 Bratislava, IČO: 47 232 471, proti žalovanému: U. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom O. XXX/XX, XXX XX Z., zastúpenému: JUDr. Marián Dobiš, advokát so sídlom Sládkovičova 3, 949 01 Nitra, IČO: 50 003 534, o zrušenie oddĺženia pre nepoctivý zámer, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu zamietá.

II. Súd priznáva žalovanému voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1. Okresnému súdu Nitra bola dňa 24.06.2020 doručená žaloba, ktorou sa žalobca ako veriteľ žalovaného domáhal zrušenia oddĺženia žalovaného pre nepoctivý zámer, ktorý bol oddĺžený formou konkurzu, a to Uznesením Okresného súdu Nitra č. k. 28OdK/120/2020 zo dňa 11.05.2020.

2. Žalobca žalobu odôvodnil tým, že dňa 05.11.2019 uzatvoril so žalovaným Zmluvu o úvere č. 1963938935, ktorej neoddeliteľnou prílohou boli obchodné podmienky žalobcu pre spotrebiteľské úvery, všeobecné obchodné podmienky žalobcu a sadzovník poplatkov žalobcu. Žalovaný svojim podpisom na zmluve potvrdil, že sa s týmito dokumentmi oboznámil a súhlasí s ich obsahom. Na základe úverovej zmluvy poskytol žalobca žalovanému peňažné prostriedky vo výške 28.000 eur, pričom žalovaný sa v zmluve zaviazal, že v stanovenej lehote vráti žalobcovi istinu a zaplatí mu úroky, poplatky a iné peňažné plnenia a bude plniť ostatné povinnosti v zmysle zmluvných dokumentov. Okresný súd Nitra vyššie uvedeným uznesením na žalovaného vyhlásil konkurz a zbavil ho všetkých dlhov, ktoré môžu byť uspokojené iba v konkurze. Žalobca si dňa 17.06.2020 uplatnil svoj nárok na neuhradenú pohľadávku z titulu vyššie uvedenej zmluvy prihláškou do konkurzného konania. Dňa 18.06.2020 zaslal správca žalobcovi potvrdenie o zapísaní pohľadávok do zoznamu pohľadávok vo výške 28.055,83 eura.

3. Žalobca sa domáha zrušenia oddĺženia žalovaného z dôvodu, že zo správania žalovaného pred podaním návrhu možno podľa neho usudzovať, že pri preberaní záväzkov sa spoliehal na to, že svoje dlhy bude riešiť konkurzom alebo splátkovým kalendárom. Odôvodnil to tým, že žalovaný dňa 05.11.2019 podpísal žiadosť o úver, v ktorej uviedol, že nemá žiadne mesačné splátky úverov. Okrem iného mal žalovaný v čase podanej žiadosti o úver a v čase uzavretia Zmluvy záväzky, ktoré neuhrádzal, v dôsledku čoho sú na neho vedené 2 exekučné konania, ako to vyplýva z registra exekúcií. Žalobca posúdil schopnosť žalovaného splácať poskytnuté peňažné prostriedky nasledovne: (i) príjem žiadateľa bol overený dopytom do Sociálnej poisťovne, pričom banka sa dopytovala na 110% deklarovanej príjmu - podľa vtedy nastavených pravidiel bol príjem potvrdený a banka žiadateľovi akceptovala deklarováný príjem vo výške 1.000 eur; (ii) žiadateľ okrem príjmu zo zamestnania deklaroval aj dôchodok - druh a výška dôchodku žiadateľa boli overené dopytom do Sociálnej poisťovne, pričom banka sa dopytovala

na 95 % deklarovaneho dôchodku - podľa vtedy nastavených pravidiel bol dôchodok potvrdený a banka žiadateľovi akceptovala deklarovaný dôchodok vo výške 184 eur; (iii) výdavky boli overené dopytom do úverového registra; (iv) žiadateľ si uvádzal rodinný stav rozvedený a žiadne vyživované deti; (v) finančná analýza, platná v tom čase, bola vyhovujúca pre poskytnutie úveru vo výške 28.000 eur na 8 rokov s mesačnou splátkou 403,98 eura (klient pôvodne požadoval 30.000 eur na 8 rokov). Rovnako napriek mesačnému deklarovanému príjmu vo výške 1.184 eur žalovaný podľa žalobcu neuhrádzal svoje záväzky, čím spôsobil ich predčasné zosplatnenie a navyšovanie vo forme trov exekučného konania. Podľa žalobcu je teda evidentné, že žalovaný v čase uzatvárania zmluvy o úvere, vedel, že svoje záväzky plniť nebude, a nakoľko už šesť mesiacov od podpisu zmluvy bol vyhlásený konkurz na majetok žalovaného, žalovaný uviedol žalobcu do omylu svojím klamlivým správaním, za účelom získať finančné prostriedky.

4. Žalobca sa domáha zrušenia oddĺženia žalovaného aj z dôvodu, že zo správania sa dlžníka pred podaním návrhu možno usudzovať, že mal snahu poškodiť svojho veriteľa alebo zvýhodniť niektorého veriteľa, keďže podľa žalobcu žalovaný v čase uzatvárania zmluvy vedel, že svojím konaním poškodí veriteľa a svoj záväzok nesplní, nakoľko v konkurznom konaní nebude žalobca uspokojený resp. vo veľmi malej miere. Zároveň žalobca navrhol, aby súd prihliadal prísnejšie na uvádzané skutočnosti ovplyvňujúce poctivý zámer u žalovaného z dôvodu, že žalovaný získal osobitné životné skúsenosti, ktoré mu umožňovali posúdiť danú situáciu s väčšou odbornosťou.

5. K žalobe žalobca pripojil nasledovné dôkazy na preukázanie svojich tvrdení: Prihláška pohľadávky (na č. l. 8-9), Potvrdenie o zápise do zoznamu pohľadávok zo dňa 18.06.2020 (na č. l. 10), Zmluva o spotrebiteľskom úvere lepšia splátka zo dňa 05.11.2019 (na č. l. 11-17), Obchodný vestník č. 92/2020 zo dňa 15.05.2020 (na č. l. 19-21), Indikatívna informácia z Centrálného registra exekúcií zo dňa 23.06.2020 (na č. l. 22-24), Žiadosť o spotrebiteľský úver zo dňa 05.11.2019 (na č. l. 28-30), Doklady k skúmaniu bonity žalovaného zo dňa 05.11.2019 (na č. l. 31-43), Doklady k skúmaniu bonity žalovaného zo dňa 19.06.2020 (na č. l. 44), Obchodné podmienky žalobcu pre spotrebiteľské úvery (na č. l. 45-49), Sadzobník poplatkov žalobcu pre fyzické osoby účinný od 01.05.2019 (na č. l. 52-57), Všeobecné obchodné podmienky žalobcu (na č. l. 58-71).

6. Žalovaný vo vyjadrení k žalobe zo dňa 24.08.2020 uviedol, že sa ohradzuje voči tvrdeniam žalobcu ohľadne nepoctivého zámeru, keďže v čase, keď žiadal žalobcu o úver, nemal vedomosť o tom, ani čo oddĺženie znamená a že existuje takýto spôsob, ako sa zbaviť, resp. obmedziť vymáhateľnosť dlhov, ktoré mal v danom období riadne pod kontrolou a všetky svoje záväzky si plnil riadne a včas. Žalovaný uviedol, že dňa 05.11.2019 podpísal žiadosť o úver, v ktorej uviedol, že nemá žiadne mesačné splátky úverov. Nepopiera, že dňa 05.11.2019 podpísal žiadosť o úver u žalobcu, na základe čoho bol následne zo strany žalobcu žalovanému uzatvorením zmluvy o spotrebiteľskom úvere poskytnutý úver, poukázal však na rozhodujúcu skutočnosť, a to že tento úver si žalovaný bral z dôvodu predčasného uhradenia troch už žalobcom poskytnutých úverov, resp. pôžičiek, ktoré žalovaný žalobcovi riadne počas celého obdobia ich existencie splácal. Zámerom získania posledného úveru bolo zjednotiť uhrádzanie už pred tým poskytnutých úverov a pôžičiek zo strany žalobcu, teda uskutočňovať úhradu len jednej splátky, čo bolo nakoniec zrealizované právne na odporúčanie zamestnanca/pracovníka žalobcu na príslušnej pobočke, keď žalovaný prejavil záujem refinancovať už žalobcom poskytnuté tri úvery, resp. pôžičky z predchádzajúceho obdobia, ktoré žalovaný riadne do ich predčasného zosplatnenia splácal. Žalovaný uviedol, že ani časť získaných peňažných prostriedkov nepoužil na iný účel ako predčasné splatenie troch už existujúcich úverov/pôžičiek a úhradu splátok nového úveru. K argumentácii žalobcu o tom, že žalovaný pri podaní žiadosti o úver uviedol, že nemá žiadne mesačné splátky úverov uviedol, že je absurdná, keďže žalobca mal v čase podávania žiadosti vedomosť o tom, že žalovaný má u neho tri úvery/pôžičky, teda má priamo voči nemu tri záväzky, ktoré riadne splácal a dôvodom poskytnutia úveru na základe žiadosti bola práve predčasná úhrada týchto troch úverov/pôžičiek. Tieto skutočnosti vyplývajú aj z výpisu dát z úverového registra, ktorý predložil žalobca ako dôkaz k žalobe. Žalovaný ďalej uviedol, že jeho priemerný mesačný príjem (ako deklaroval žalobca) je približne 1.000 eur. Mesačné splátky úveru, ktorý získal na základe žiadosti predstavovali sumu vo výške 403,98 eura. V danom čase žalovaný uhrádzal ešte jeden svoj záväzok, o ktorého existencii mal vedomosť, a to voči spoločnosti Blackside, a.s., IČO: 48 191 515 v pravidelných mesačných splátkach vo výške 50 eur. Príjem žalovaného teda v tom čase dostatočne prevyšoval jeho záväzky, a to aj po zohľadnení nákladov na krytie nevyhnutných potrieb žalovaného súvisiacich s bývaním a zabezpečením stravy.

7. K dvom exekučným konaniam, na ktoré poukázal žalobca (vychádzajúc z výpisu z registra exekúcií) žalovaný uviedol, že v čase podpisovania úverovej zmluvy a žiadosti o úver o nich nemal vedomosť. Prvá exekúcia bola vedená JUDr. Beatrix Vargovou na základe poverenia zo dňa 06.08.2009 z dôvodu neplnenia vyživovacej povinnosti. Zameškané výživné následne žalovaný celé zaplatil spolu s trovami

exekúcie, čo preukazuje pokladničným dokladom. Úhradou považoval žalovaný túto exekúciu za ukončenú, pričom nemal dôvod si myslieť opak, keďže exekútorka ho už viac nekontaktovala a odvtedy ubehla doba dlhšia ako desať rokov. O tejto exekúcii sa dozvedel až od spoločnosti BONATO, ktorá mu pomáhala s riešením oddĺženia, resp. zo strany Centra právnej pomoci. Druhá exekúcia bola vedená JUDr. Erikom Tóthom pod sp. zn. 213EX 810/2019 na základe udeleného poverenia zo dňa 04.11.2019, a to na vymożenie pohľadávky spoločnosti Blackside, a.s. voči žalovanému a jeho manželke. Túto pohľadávku žalovaný splácal spoločnosti Blackside, a.s. podľa ich vzájomnej dohody v pravidelných mesačných splátkach vo výške 50 eur od roku 2018, čo vyplýva aj z výpisu z registra exekúcií, pričom sa následne dohodli, že úhrada od januára 2020 sa zvýši. Napriek tejto telefonickému dohode, ktorú však žalovaný nevie relevantne preukázať, bol podaný návrh na vykonanie exekúcie. Žalovaný teda nemal o exekúcii vedomosť v čase podania žiadosti; dozvedel sa o nej až začiatkom decembra 2019, kedy mu bol zablokovaný bankový účet a doručené upovedomenie o začatí exekúcie zo dňa 03.12.2019.

8. Žalovaný k dôvodom, pre ktoré požiadal o oddĺženie konkurzom uviedol, že zablokovaním účtu v dôsledku vyššie uvedenej exekúcie stratil akúkoľvek možnosť plniť si nielen riadne a včas svoje finančné záväzky vzniknuté na základe poskytnutého úveru (podľa úverovej zmluvy bola prvá splátka splatná 15.12.2019), ale aj uhrádzať bežné náklady spojené s bývaním a súvisiace s bežným životom. O celej svojej situácii informoval žalobcu a snažil sa uhrádzať svoje záväzky v rámci svojich možností, keď žalobcovi uhradil časť prvej splátky. V tejto situácii mu známy poradil, že ju môže riešiť formou oddĺženia, k čomu sa žalovaný nakoniec rozhodol. Jediným dôvodom podania návrhu na oddĺženie podľa žalovaného bol teda vznik ťažkej finančnej a životnej situácie spôsobenej zablokovaním účtu a začatím uskutočňovania maximálnych zrážok z jeho mzdy a v čase podania žiadosti o úver a uzatvorenia úverovej zmluvy nemal vedomosť, že takáto situácia môže nastať.

9. Pokiaľ ide o žalobcom uvedený dôvod zrušenia oddĺženia, že zo správania sa žalovaného pred podaním návrhu na vyhlásenie konkurzu možno usudzovať, že mal snahu poškodiť alebo zvýhodniť svojho veriteľa, žalovaný uviedol, že nemá vedomosť, že by sa dopustil úhrady alebo čiastočnej úhrady pohľadávky veriteľa s neskoršou splatnosťou a nesplnením pohľadávky so skoršou lehotou splatnosti, účelového zabezpečenia niektorého záväzku, alebo iného podobného konania, čím by poškodil alebo zvýhodnil jedného veriteľa na úkor druhého a takýto dôvod žalobca ani nepreukázal. Žalovaný tiež uviedol, že v rámci vyhláseného konkurzu poskytol správcovi všetku súčinnosť, uviedol riadne svoje majetkové pomery a označil všetky svoje záväzky a uviedol dôvody, pre ktoré sa dostal do platobnej neschopnosti.

10. Na vyjadrenie žalovaného reagoval žalobca, ktorý uviedol, že žalovaný vo svojom vyjadrení k žalobe ďalej uviedol, že exekučné konanie bolo na žalovaného začaté v mesiaci 12/2019, čo malo ovplyvniť splácanie jeho záväzkov, čo svedčí o skutočnosti, že žalovaný uvedenú skutočnosť v žiadosti o úver vedome zamlčal, keď uviedol, že nemá žiadne mesačné splátky záväzkov. To, že uvedené záväzky mal a vedome ich nesplácal, vyplýva z predložených listinných dôkazov žalovaného a jeho vyjadrenia; rozpad manželstva nemá za následok zánik záväzkov. Žalovaný teda žalobcovi vedome zamlčal svoje záväzky, čo mohlo ovplyvniť skúmanie jeho majetkových pomerov. V zozname veriteľov je okrem záväzku pôvodného veriteľa SLSP, a.s. uvedený aj syn žalovaného a jeho manželka, teda ide o fyzické osoby, ktorých záväzky žalovaný taktiež v žiadosti o úver neuviedol. Žalobca ďalej poukázal na fakt, že z úveru vo výške 28.000 eur, ktorý bol určený na refinancovanie úveru žalobcu, žalovanému ostali finančné prostriedky, ktoré nepoužil na splácanie ďalších dlhov, ale ako žalovaný uviedol, na kúpu motorového vozidla; je preto na mieste otázka, prečo z daných peňažných prostriedkov nevyplatil svoje záväzky, ktoré neskôr spôsobili jeho platobnú neschopnosť, ale zaobstaral si napriek svojej nie priaznivej finančnej situácii motorové vozidlo.

11. Žalovaný tiež uviedol, že žalovaný v čase pred vyhlásením konkurzu splácal pohľadávku iného veriteľa - formou exekučných zrážok zo mzdy, ako to sám uviedol a v tomto kontexte považoval za potrebné uviesť, že záväzok, ktorý bol pred vyhlásením konkurzu uhrádzaný zrážkami zo mzdy vznikol za trvania BSM, a žalovaný nepreukázal snahu túto situáciu so svojou bývalou manželkou vyriešiť, keďže aj ona bola solidárnou dlžníčkou a po uplynutí zákonnej lehoty 3 rokov na ňu prešla polovica dlžnej pohľadávky, keďže, ako uviedol žalovaný, k vyporiadaniu BSM nedošlo. Žalovaný je podľa žalobcu osobou v pracovnom pomere v produktívnom veku, preto mu nič nebránilo plniť si svoje záväzky. Zo správania žalovaného podľa žalobcu nemožno usudzovať ani to, že vynaložil úprimnú snahu riešiť svoj dlh v rámci svojich možností, keď po podaní návrhu žiadnym spôsobom nekontaktoval žalobcu, a teda nemôže požívať benefity spojené s inštitútom oddĺženia. Zo zápisnice z rokovania so správcom podľa žalobcu nevyplýva poctivý zámer žalovaného. Žalovaný neuhradzoval ani svoje predchádzajúce záväzky; nie z dôvodu, že nedisponoval finančnými prostriedkami, ale pristupoval k plneniu povinnosti nezodpovedne. Uvedený nezodpovedný prístup ho priviedol podľa žalobcu k podaniu

návrhu na oddĺženie. Źalovaný disponoval dostatočným príjmom na to, aby záväzky plnil čiastočne voči všetkým veriteľom a mohol tak pohľadávky splatiť.

12. Na vyjadrenie žalobcu reagoval žalovaný podaním zo dňa 16.10.2020, v ktorom reagujúc na tvrdenie žalobcu o zamlčaní existencie záväzku, kvôli ktorému začala exekúcia v decembri 2020 uviedol, že zamestnancovi žalobcu poskytol všetky informácie o svojich záväzkoch, ktorý si tieto zaznačoval do svojich osobných poznámok, ale premietol ich do žiadosti o úver, a to napriek vedomosti o minimálne troch záväzkoch voči žalobcovi. Źalovaný uviedol, že všetky obsahové náležitosti žiadosti o úver neskúmal, lebo dôveroval zamestnancovi žalobcu, že žiadosť obsahuje všetky podstatné informácie o žalovanom. Za týmto účelom navrhol vypočítať konkrétneho zamestnanca žalobcu, pani Q. E., ktorá je na žiadosti podpísaná ako hypotekárny špecialista.

13. K vedomosti žalobcu o záväzku voči bývalej manželke a synovi na výživnom žalovaný uviedol, že o týchto nemal žiadnu vedomosť, čo vyplýva aj zo zápisnice spísanej správcom v rámci konkurzu. K tvrdeniu žalobcu, že úver mal žalovaný spotrebovať na kúpu motorového vozidla žalovaný uviedol, že táto skutočnosť ani nevyplýva zo žiadnych dôkazov ani nie je pravdivá, keďže žalovaný si motorové vozidlo zakúpil ešte pred uzavretím úverovej zmluvy z prostriedkov spotrebného úveru od žalobcu, ktorý bol následne týmto novým úverom refinancovaný. V takomto spôsobe použitia finančných prostriedkov nevidí žalovaný žiadny náznak špekulácie.

14. K vyjadreniu žalobcu sa žalovaný vyjadril tak, že je veľmi nepravdepodobná nevedomosť žalovaného o dlhu voči fyzickým osobám a to konkrétne jeho manželky a syna. Ďalej uviedol, že správanie žalovaného nasvedčuje tomu, že sa správa k svojim povinnostiam ľahostajne, keď uviedol, že spoločný dlh z titulu úveru na výstavbu rodinného domu neuhrádzal a spolieval sa na jeho úhradu manželkou a skončenie exekúcie. O ľahostajnosti má svedčiť aj skutočnosť, že pri vyplňaní žiadosti o úver si neoveril údaje v žiadosti a spolieval sa na zamestnanca žalobcu. Źalovaný podľa žalobcu nepreukázal ani pokus o využitie iných inštitútov ako napríklad žiadosť o odklad exekúcie, či žiadosť o uzatvorenie dohody o postupnom splácaní exekúcie prostredníctvom povereného exekútora a jednoznačne si zvolil jednoduchší a menej morálny, možno povedať až nepoctivý spôsob, riešenia splnenia svojich záväzkov, ktorým sa obohatil na úkor veriteľa.

15. Na deň 20.11.2020 nariadil súd pojednávanie, na ktoré sa dostavil žalobca a žalovaný. Źalobca aj žalovaný zotrvali na svojich písomných vyjadreniach. Źalovaný v rámci výsluchu uviedol, že bol prekvapený z toho, ako sa k tomu žalobca postavil, pretože malo ísť o zlúčenie troch záväzkov u žalobcu do jedného, aby bol len jeden. Povedali mu (zamestnanci žalobcu), že sa to pokúsia tak urobiť, ale musia to dať najskôr na schválenie. Potom mu volali, asi večer alebo až na druhý deň, že je to schválené, že to môže prísť podpísať. Dovtedy so žalobcom nemal žiadny problém; má u neho účet, kde mu chodí aj výplata. Ďalej uviedol, že dňa 05.12.2019 mu zablokovali účet a dňa 06.12.2019 mu boli doručené listiny od exekútora. Vzápätí na to hneď utekal do banky (žalobcu), pýtal sa ich čo sa stalo a čo mu bolo doručené. Povedali mu, že o tom vedia, že to je zablokované a on sa ich pýtal, aby mu poradili, čo má teraz robiť, aby mohol platiť splátky. Požiadal ich, či sa nedá urobiť odklad, kým nevyrieši exekúciu. Povedali mu, že nie sú si istí, či sa to dá, ale pokúsia sa napísať na odloženie splátok. Po jednom mesiaci mu prišiel domov papier, že sa to zamietla. Komunikoval cez telefón s niekým z Bratislavy z oddelenia vymáhania; s nimi sa radil, čo má robiť a tam mu poradili, aby posielal, koľko môže. V januári mu exekútor zamrazil aj mzdu, z ktorej mu zrážal cca 2/3-iny a zostala mu 1/3-ina, tak volal opäť do banky, čo má robiť, že mu to nevychádza, či sa znovu nedá podať žiadosť o odloženie, ale aj tú mu znovu zamietli. Potom mu z výplaty zostávalo 320 eur, z čoho zaplatil 200 eur elektrinu, vodu, plyn a z toho mu zostalo na živobytie niekedy 100 - 120 eur na celý mesiac. Potom mu poradili, že exekúcie sa zbaví jedine ak pôjde na Centrum právnej pomoci a oni mu poradia ako to riešiť, inak mu bude strhávané z platu. Nato išiel do banky, kde im povedal, že to ide riešiť právnicko, aby mu s tým ešte počkali. Tam mu povedali len toľko, že mu držia palce, aby to vybavil. Potom všetko riešil cez Centrum právnej pomoci, kde mu do 3-4 mesiacov odblokovali účet a prideliili mu správcu. Ten mu hovoril, aký bude postup a keď sa ho žalovaný spýtal na toto, čo sa týka žalovaného a vecí okolo, povedal mu, že teraz nemôže nič platiť, lebo by sa dopustil trestného činu a mohli by mu vyrubiť pokutu až do výšky 166.000 eur. Keď už prišlo rozhodnutie o tomto, tak do práce mu prišlo upovedomenie z banky o zrážkach zo mzdy, s čím znovu išiel za správcu, kde mu povedal, že má ísť naspäť do banky a povedať im, o čo sa jedná. Tak išiel do banky, povedal, čo je vo veci, či potrebujú doklady od toho, kde mu povedali, že oni to všetko majú a prajú mu veľa šťastia, aby si to vybavil. Odvtedy s bankou žalobcu nekomunikoval a až teraz 2-3 dni dozadu mu volali z banky, kde mu ponúkali cez telefón úver, pričom tej pani povedal, že má taký a taký problém, nemá záujem, kým si tieto veci dorieši; ona si potom spomenula a povedala, že mi drží palce. Celkovo čo sa týka toho, keby nebolo tej exekúcie, tak sa nikdy nestane, že by nemal voči banke niečo zaplatené. Uviedol, že ho veľmi táto vzniknutá situácia mrzí. Tak isto ako bol on spokojný

so službami žalobcu, tak ani žalobca nemal s ním žiadny problém, kým neprišla exekúcia. Na otázku súdu, aby sa žalovaný vyjadril k vzniku exekúcie a záväzku v nej uplatnenému, žalovaný uviedol, že bol ženatý, pričom s bývalou manželkou postavili dom a po ukončení stavby a nasťahovania sa tam zhruba po troch rokoch sa rozviedli. On bol vodič v medzinárodnej doprave a keď prišiel jedného dňa domov, bola podaná žiadosť o rozvod, nevedel sa domov dostať. Bývalá manželka mu vyhodila všetky jeho osobné veci, ktoré si len mohol zobrať, ale do domu sa už nedostal. Po rozvode, keď od nej žiadal nejaké papiere, čo sa týka syna aj ostatných vecí, tak prestala s ním komunikovať a zakázala mu stretávať sa so synom a toto sa ťahalo dlhé roky. Potom mu domov začali chodiť rôzne papiere na zaplatenie dlhov, o ktorých ani nevedel. Dlhly musel uhrádzať z dôvodu, že mali vzniknúť počas manželstva. Prišiel mu domov papier z aukčného domu, nevedel čo to je, vyzývali ho, aby on sprístupnil dom, ktorý mali s bývalou manželkou, tak im povedal, že nemá prístup k tomuto domu, keďže nebolo vyporiadané ich BSM, nevedel im pomôcť. Ešte im povedal, že keď bude problém, že pôjde tam osobne alebo zavolá políciu, kým sa to nevyrieši. Viac sa mu neozvali, potom zhruba o 4-5 mesiacov mu prišlo rozhodnutie, že dom bol predaný v dražbe a bola vyrovnaná pohľadávka Štátneho fondu rozvoja bývania a ešte zostatok z tej sumy bude u nich v depozite (to bolo zhruba 4.500 eur), a to bude na ďalších, ktorí by sa ohlásili v tejto veci. Ďalej to už neriešil a považoval to za vybavené a následne o pol roka až rok mu prišla zo SLSP, a.s. výzva na uhradenie dlžnej sumy, tak šiel do banky a pýtal sa, čo má ako vyriešiť, nech mu dajú splátkový kalendár, keďže sa s bývalou manželkou rozviedli. Chceli to vyplatiť naraz, tak ich prosil o splátkový kalendár; povedali mu, že to rieši už iný subjekt, ktorému to bolo dané na vymáhanie. Potom dostal predvolanie na súd, približne o pol roka, on sa dostavil, exmanželka neprišla, tak sa ho sudkyňa pýtala, prečo sa to stalo a oznámil jej, že v banke to už nechcú riešiť. Po 2-3 rokoch súdneho konania dostal opäť predvolanie, kde sa riešilo znovu, že už je to vyššia suma; na pojednávaní sa pýtal, prečo sa to takto rieši. Po rozhodnutí ho kontaktovala ďalšia kancelária a tam mu povedali, že musí začať platiť minimálne 100 eur, inak mu príde exekúcia. Začal to platiť pravidelne a platil zhruba 1,5 - 2 roky a zrazu 05.12.2019 mu zablokovali účet a 06.12.2019 mu prišla exekúcia.

16. Na pojednávaní súd vykonal dokazovanie, a to oboznámením sa s nasledovnými listinami: Žaloba na č. I. 17, Prihláška pohľadávky (na č. I. 8-9), Potvrdenie o zápise do zoznamu pohľadávok zo dňa 18.06.2020 (na č. I. 10), Zmluva o spotrebiteľskom úvere lepšia splátka zo dňa 05.11.2019 (na č. I. 11-17), Obchodný vestník č. 92/2020 zo dňa 15.05.2020 (na č. I. 19-21), Indikatívna informácia z Centrálného registra exekúcií zo dňa 23.06.2020 (na č. I. 22-24), Žiadosť o spotrebiteľský úver zo dňa 05.11.2019 (na č. I. 28-30), Doklady k skúmaniu bonity žalovaného zo dňa 05.11.2019 (na č. I. 31-43), Doklady k skúmaniu bonity žalovaného zo dňa 19.06.2020 (na č. I. 44), Obchodné podmienky žalobcu pre spotrebiteľské úvery (na č. I. 45-49), Sadzobník poplatkov žalobcu pre fyzické osoby účinný od 01.05.2019 (na č. I. 52-57), Všeobecné obchodné podmienky žalobcu (na č. I. 58-71), Vyjadrenie žalovaného zo dňa 24.08.2020 (na č. I. 88-89), Zápisnica z ústneho rokovania so správcom zo dňa 26.05.2020 (na č. I. 90-91), Upovedomenie o začatí exekúcie sp. zn. 213 EX 810/19-21 (na č. I. 92-94), Upovedomenie o začatí exekúcie sp. zn. EX 227/2009 (na č. I. 95), Vyjadrenie žalobcu zo dňa 05.10.2020 (na č. I. 98-100), Vyjadrenie žalovaného zo dňa 16.10.2020 (na č. I. 104-106), Vyjadrenie žalobcu zo dňa 26.10.2020 (na č. I. 111-113), časť konkurzného spisu OS Nitra sp. zn. 28OdK/120/2020 (návrh na vyhlásenie konkurzu na č. I. 1, rozhodnutie CPP zo dňa 24.2.2020 na č. I. 2-3). Ďalej súd vykonal výsluch žalovaného a oboznámil sa s vyjadreniami strán sporu.

17. Podľa § 137 písm. d) CSP, žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o určení právnej skutočnosti, ak to vyplýva z osobitného predpisu.

18. Podľa § 191 ods. 1 CSP dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo.

19. Podľa § 215 ods. 1 CSP súd rozhodne na základe zisteného skutkového stavu.

20. Podľa § 215 ods. 2 CSP, skutkový stav sa zisťuje procesným postupom podľa tohto zákona.

21. Podľa § 151 ods. 1 CSP, skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.

22. Podľa § 166 ods. 1 zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu vyhlásenia konkurzu, t.j. 16.05.2020 (ďalej len „ZoKR“), každý platobne neschopný dlžník, ktorý je fyzickou osobou, je oprávnený domáhať sa oddženia konkurzom alebo splátkovým kalendárom podľa tejto časti zákona a to bez ohľadu na to, či má záväzky z podnikateľskej činnosti.

23. Podľa § 166e ods. 1 ZoKR, o oddžení rozhodne súd v uznesení o vyhlásení konkurzu alebo v uznesení o určení splátkového kalendára tak, že dlžníka zbavuje všetkých dlhov, ktoré môžu byť uspokojené iba v konkurze alebo splátkovým kalendárom (§ 166a) v rozsahu, v akom nebudú

uspokojené v konkurze alebo splátkovým kalendárom. V uznesení súd uvedie znenia zákonných ustanovení, ktoré upravujú, o ktoré dlhy ide.

24. Podľa § 166f ods. 1 ZoKR, veriteľ, ktorý bol dotknutý oddĺžením, má právo domáhať sa zrušenia oddĺženia návrhom na zrušenie oddĺženia podaným voči dlžníkovi alebo jeho dedičom do šiestich rokov od vyhlásenia konkurzu alebo určenia splátkového kalendára na súde, ktorý rozhodol o oddĺžení, ak preukáže, že dlžník nemal pri oddĺžení poctivý zámer. Ak je takýchto návrhov viac, súd ich spojí na spoločné konanie. Vo veci samej rozhoduje súd rozsudkom.

25. Podľa § 166f ods. 4 ZoKR, zrušením oddĺženia sa oddĺženie stáva voči všetkým veriteľom neúčinné. Pohľadávkam sa v plnom rozsahu, v ktorom ešte neboli uspokojené, obnovuje pôvodná vymáhateľnosť aj splatnosť. Takéto pohľadávky sa nepremičia skôr ako uplynie desať rokov od zrušenia oddĺženia.

26. Podľa § 166f ods. 5 ZoKR, právoplatné rozhodnutie o zrušení oddĺženia je rozhodnutím o vylúčení podľa § 13a Obchodného zákonníka.

27. Podľa § 166g ods. 1 ZoKR, dlžník má poctivý zámer, ak z jeho správania po podaní návrhu možno usudzovať, že vynaložil úprimnú snahu riešiť svoj dlh v medziach svojich možností a schopností, najmä ak poskytoval správcovi a veriteľom potrebnú súčinnosť, vynaložil snahu získať zamestnanie, zamestnal sa alebo si zabezpečil iný zdroj príjmov, v prípade nie nepatrného dedenia, daru alebo výhry zo stávky alebo hry ponúkol aspoň polovicu takéhoto zdroja dobrovoľne veriteľom na uspokojenie nevymáhateľného dlhu, prípadne vynaložil snahu o zaradenie sa do spoločnosti alebo sa do spoločnosti opätovne zaradil.

28. Podľa § 166g ods. 2 ZoKR, dlžník nemá poctivý zámer najmä, ak

a) v zozname majetku ani na dopyt správcu neuviedol časť svojho majetku, aj keď o ňom vedel alebo s prihliadnutím na okolnosti musel vedieť; na majetok nepatrné hodnoty sa neprihliada,

b) v zozname veriteľov ani na dopyt správcu neuviedol veriteľa fyzickú osobu, v čoho dôsledku veriteľ neprihlásil svoju pohľadávku, aj keď o ňom vedel alebo s prihliadnutím na okolnosti musel vedieť; na drobných veriteľov sa neprihliada,

c) v návrhu alebo v prílohe návrhu alebo na dopyt správcu uviedol nepravdivú dôležitú informáciu alebo neuviedol dôležitú informáciu, aj keď vedel alebo s prihliadnutím na okolnosti musel vedieť, že ide o dôležitú informáciu,

d) bez vážneho dôvodu neposkytol správcovi potrebnú súčinnosť, ktorú možno od neho spravodlivo vyžadovať,

e) zo správania sa dlžníka pred podaním návrhu možno usudzovať, že sa úmyselne priviedol do platobnej neschopnosti, aby bol oprávnený podať návrh,

f) v čase podania návrhu dlžník nebol platobne neschopný, aj keď o tom vedel alebo s prihliadnutím na okolnosti musel vedieť,

g) zo správania sa dlžníka pred podaním návrhu možno usudzovať, že pri preberaní záväzkov sa spoliehal na to, že svoje dlhy bude riešiť konkurzom alebo splátkovým kalendárom,

h) zo správania sa dlžníka pred podaním návrhu možno usudzovať, že mal snahu poškodiť svojho veriteľa alebo zvýhodniť niektorého veriteľa,

i) bez vážneho dôvodu riadne a včas neplní súdom určený splátkový kalendár,

j) bez vážneho dôvodu riadne a včas neplní výživné pre dieťa, na ktoré vznikol nárok po rozhodujúcom dni; tohto dôvodu sa môže dovolávať iba dieťa alebo zákonný zástupca dieťaťa,

k) bez vážneho dôvodu riadne a včas neplní povinnosť vrátiť Centru právnej pomoci hodnotu poskytnutého preddavku na úhradu paušálnej odmeny správcu; tohto dôvodu sa môže dovolávať iba Centrum právnej pomoci,

l) dlžník sa domáhal zbavenia dlhov napriek tomu, že na území Slovenskej republiky nemal v čase podania návrhu centrum hlavných záujmov.

29. Podľa § 166g ods. 3 ZoKR, súd prihliada prísnejšie na skutočnosti ovplyvňujúce poctivý zámer u dlžníka, ktorý v minulosti mal alebo stále má významnejší majetok, má skúsenosti s podnikaním, pôsobí alebo pôsobil ako vedúci zamestnanec alebo pôsobí alebo pôsobil v orgánoch právnickej osoby alebo má iné osobitné životné skúsenosti.

30. Podľa § 166g ods. 4 ZoKR, súd prihliada miernejšie na skutočnosti ovplyvňujúce poctivý zámer u dlžníka, ktorý dosiahol iba základné vzdelanie, je v dôchodkovom veku alebo blízko takéhoto veku, má vážne zdravotné problémy, na čas alebo trvalo stratil obydlie alebo ho v živote postihla iná udalosť, ktorá mu sťažila uplatnenie v spoločnosti.

31. Podľa § 166g ods. 5 ZoKR, poctivý zámer dlžníka súd skúma iba v konaní o návrhu na zrušenie oddĺženia pre nepoctivý zámer. V konkurznom konaní ani v konaní o určení splátkového kalendára súd poctivý zámer dlžníka neskúma.

32. Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „ZoSÚ“), tento zákon upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru, podmienky na udelenie povolenia na poskytovanie spotrebiteľských úverov, podmienky na výkon činnosti veriteľa a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

33. Podľa § 7 ods. 1 ZoSÚ, veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

34. Podľa § 7 ods. 2 ZoSÚ, spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje potrebné na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver; tým nie je dotknuté právo veriteľa využívať informácie o spotrebiteľovi z príslušnej databázy za podmienok ustanovených osobitným zákonom.¹⁷⁾

35. Na základe vykonaného dokazovania a v zmysle citovaných ustanovení dospel súd k nasledovným záverom.

36. Účelom návrhu zákona č. 377/2016 Z. z., ktorým sa zaviedol pojem osobný bankrot je riešenie úpadku fyzických osôb, ktorý predstavuje v Slovenskej republike významný ekonomicko-sociálny problém. Významným predpokladom na možnosť uchádzať sa o oddĺženie je platobná neschopnosť dlžníka. Tá sa predpokladá. Ide však o domnienku vyvrátiteľnú. Vyvrátená môže byť na začiatku konania samotným súdom ("ex ante" kontrola), alebo v rámci skúmania poctivého zámeru dlžníka na základe žaloby dotknutého veriteľa ("ex post" kontrola). Poctivý zámer sa vymedzuje jednak pozitívne a jednak negatívne. Obe vymedzenia sú v zásade postavené na demonštratívnych enumeráciách prípadov, kedy dlžník poctivý zámer má resp. kedy ho nemá. Kontrolu poctivého zámeru môže iniciovať v zásade každý veriteľ, ktorý je oddĺžením dotknutý (aktívna vecná legitímácia). Žaloba sa uplatňuje voči dlžníkovi resp. voči jeho dedičom (pasívna vecná legitímácia). Ustanovuje sa taktiež lehota na uplatnenie žaloby. "Pozitívne" rozhodnutie o zrušení oddĺženia má účinky erga omnes. Pôvodným pohľadávkam sa obnovuje právny nárok. Ustanovenia o poctivom zámere nabádajú súd, aby poctivý zámer neposudzoval len mechanicky, ale bol vedený pomocnými kritériami úvah jeho prísnejšieho a miernejšieho posudzovania od prípadu k prípadu a to najmä s ohľadom na osobu dlžníka a jeho životné skúsenosti. Súd rešpektujúc vyššie uvedené teoretické legislatívne vymedzenie procesu oddĺženia resp. osobného bankrotu, posudzoval konkrétne podmienky v danej právnej veci. V prvom rade súd skúmal splnenie procesných podmienok - žalobca má oprávnenie na podanie návrhu na zrušenie oddĺženia na základe ustanovenia § 166f ods. 1 ZoKR, takže ide o spor medzi stranami konania, vyvolaný osobitnou povahou konkurzného konania podľa § 20 písm. d) CSP. Konkurz vyhlásený na majetok žalovaného je vedený Okresným súdom Nitra, pod. sp. zn. 28OdK/120/2020, v rámci ktorého si žalobca prihlásil pohľadávku voči žalovanému ako dlžníkovi, a preto je vo veci aktívne vecne legitimovaný.

37. Z listinných dôkazov predložených žalobcom a z jeho tvrdení mal súd preukázané, že Okresný súd Nitra Uznesením č. k. 28OdK/120/2020 - 23 zo dňa 11.05.2020 oddĺžil žalovaného tak, že vyhlásil na neho konkurz a zbavil ho všetkých dlhov, ktoré môžu byť uspokojené iba v konkurze v rozsahu, v akom nebudú uspokojené v konkurze. Zo žalobného návrhu súd zistil, že žalobca sa domáha zrušenia tohto oddĺženia z dvoch zákonných dôvodov. Prvým zákonným dôvodom podľa § 166g ods. 2 písm. g) ZoKR, je skutočnosť, že zo správania sa dlžníka pred podaním návrhu možno usudzovať, že pri preberaní záväzkov sa spoliehal na to, že svoje dlhy bude riešiť konkurzom alebo splátkovým kalendárom. Druhým dôvodom podľa § 166g ods. 2 písm. h) ZoKR, je skutočnosť, že zo správania sa dlžníka pred podaním návrhu možno usudzovať, že mal snahu poškodiť svojho veriteľa alebo zvýhodniť niektorého veriteľa.

38. Pokiaľ ide o prvý žalobcom uvádzaný dôvod, súd dospel vykonaným dokazovaním k záveru, že zo správania žalovaného ako dlžníka pred podaním návrhu nemožno usudzovať, že by sa pri preberaní svojich záväzkov (a to najmä záväzku voči žalobcovi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere) spoliehal na to, že ich bude riešiť konkurzom. Tento dôvod žalobca založil na argumentácii, že žalovaný v žiadosti o úver neuviedol všetky skutočnosti o svojich iných záväzkoch, ktoré neskôr vyústili do exekučného konania a následného podania návrhu na oddĺženie žalovaného. Súd však mal za to, že táto argumentácia je založená len na listinných dôkazoch, pričom v konaní bolo potrebné zohľadniť všetky okolnosti, ktoré predchádzali podaniu návrhu na konkurz a viedli žalovaného k riešeniu svojej nepriaznivej situácie

týmto spôsobom. Žalovaný vo svojich vyjadreniach a vo svojej výpovedi pred súdom reagoval na všetky argumenty žalobcu tak, že súd ich vyhodnotil za hodnoverné a logické.

39. K jednotlivým argumentom žalobcu odôvodňujúcim podľa neho nepoctivý zámer žalovaného súd uvádza nasledovné závery:

a) Pokiaľ ide o žalobcov argument, že žalovaný zatajil pri podávaní žiadosti o úver dve exekučné konania, súd mal za to, že v žalovanom podpísanej žiadosti o úver síce tieto skutočnosti absentujú, avšak súd prihliadol na žalovaného vysvetlenie priebehu podávania žiadosti, keď uviedol, že zamestnancovi žalobcu oznámil všetky skutočnosti, na ktoré sa ho tento zamestnanec pýtal, tento si ich zapisoval do poznámok, avšak nie je mu zrejmé, prečo tieto skutočnosti do žiadosti nepremietol. Je pravdou, že žalovaný mohol žiadosť pred podpisom skontrolovať, ale aj túto skutočnosť vysvetlil tým, že dôveroval zamestnancovi žalobcu, že všetky skutočnosti do žiadosti zapísal. Súd tiež prihliadol na to, že v žiadosti absentujú aj skutočnosti, o ktorých musel mať žalobca vedomosť, ako sú napr. tri bankové produkty (úvery/pôžičky) žalovaného u samotného žalobcu, ktoré sa následne „zlúčili“ do refinancujúceho úveru. O exekúciách mohol mať žalobca vedomosť aj z Centrálného registra exekúcií, do ktorého má možnosť vstupovať ako banková inštitúcia. Tieto skutočnosti nasvedčujú, že zo strany žalobcu neboli dôsledné splnené povinnosti vyplývajúce mu z ust. § 7 ods. 1 ZoSÚ, keď nedostatočne preveroval pomery žalovaného, a preto súd nemohol ani na žiadosť o úver prihliadať ako na jediný relevantný dôkaz. Z ust. § 7 ods. 2 ZoSÚ síce vyplýva povinnosť spotrebiteľa uviesť úplné, presné a pravdivé údaje, ale zároveň je v tomto ustanovení uvedené, že tým nie je dotknuté právo veriteľa využívať informácie o spotrebiteľovi z príslušnej databázy za podmienok ustanovených osobitným predpisom.

b) Jednou z údajne zatajených exekúcií mala byť exekúcia výživného vo vzťahu k bývalej manželke a synovi žalovaného. Pokiaľ žalovaný uviedol, že o tejto exekúcii nemal vedomosť s tým, že ju považoval za ukončenú, súd prijal vysvetlenie žalovaného a považoval ho za hodnoverné. Nasvedčuje tomu najmä jeho výpoveď a pokladničný doklad svedčiaci o úhrade dlžnej sumy 1.454,19 eura zo dňa 21.10.2009. Žalovaný uviedol, že túto exekúciu sa snažil vyriešiť hneď ako sa o nej dozvedel a aby jej následne predišiel, požiadal svojho zamestnanca o strhávanie a zasielanie výživného z výplaty. Následne sa mu peniaze začali vracat' a až po kontaktovaní jeho synom mu bolo oznámené, že už výživné nemusí posielat', pretože syn je dospelý a zamestnal sa. Ak žalovaného desať rokov nekontaktoval v tejto exekučnej veci exekútor, jeho domnienka o zániku exekúcie je absolútne logická.

c) Žalobca v konaní uvádzal, že žalovaný zatajil aj iné dlhy, a to napr. dlh voči ČSOB, a.s., ktorý vyplýva zo zoznamu veriteľov v rámci konkurzného spisu. Aj túto skutočnosť žalovaný vysvetlil, keď uviedol, že hneď ako sa o tejto skutočnosti dozvedel, navštívil pobočku tejto banky, kde mu bolo oznámené, že voči nemu žiadnu pohľadávku neevidujú. Ani súdu nie je zrejmé, na základe akých skutočností sa tento veriteľ nachádza v zozname veriteľov a žalobca súdu v tejto súvislosti žiadne dôkazy nepredložil.

d) Pokiaľ žalobca argumentoval, že žalovaný napriek svojmu deklarovaneému príjmu neuhrádzal svoje záväzky, v dôsledku čoho došlo k exekúcii, a teda vlastným konaním mal zapríčiniť situáciu, ktorá viedla k podaniu návrhu na oddĺženie, súd mal za to, že žalovaný dostatočne a logicky túto okolnosť vysvetlil a je podložená aj skutočnosťami, ktoré predchádzali oddĺženiu. Samotné konanie žalobcu (poskytnutie úveru v mesiaci 05.11.2019) nasvedčuje tomu, že žalovaný nemal problém uhrádzať svoje záväzky (inak by mu predsa žalobca úver neposkytol) až do doby, kedy mu bol zablokovaný účet v dôsledku exekúcie. Toto, pre žalovaného neočakávané, zablokovanie účtu však vysvetlil tým, že oprávnený z exekúcie nerešpektoval ich dohodu o postupnom splácaní dlhu. Z listinných dôkazov mal súd preukázané, že žalovaný postupne splácal spoločnosti Blackside, a.s. dlžnú sumu a túto bol pripravený platiť aj naďalej. Zároveň žalovaný uskutočnil kroky, ktoré by odvrátili oddĺženie, avšak žalobca nebol ochotný poskytnúť mu odklad splátok do doby, kým situáciu so zablokovaním účtu a exekúciou vyrieši, aby mohol pokračovať v splácaní úveru od žalobcu. Súhra týchto okolností preto nasvedčuje tomu, že na strane žalovaného nešlo o žiadne úmyselné konanie, ktorým by sa chcel vyhnúť splateniu dlhov alebo že by si úver od žalobcu bral s vedomím, že sa ho zbaví oddĺžením.

e) Žalobca tiež ako dôvod nepoctivého zámeru uviedol, že žalobca si zakúpil z poskytnutého úveru osobné motorové vozidlo namiesto toho, aby uhradil iné záväzky, ktoré viedli k exekúcii. Súd prijal aj v tomto smere vyjadrenie žalovaného, ktorý uviedol, že motorové vozidlo si zakúpil ešte z úveru od žalobcu, ktorý mu bol poskytnutý pred refinancovaním. S vykonaného dokazovania je zrejmé, že kúpa tohto motorového vozidla nemala vplyv na nepriaznivú finančnú situáciu žalovaného, keďže žalobca sám mu úver refinancoval a žalovaný popri kúpe motorového vozidla plnil všetky svojej záväzky včas podľa dohodnutých splátok. Nezanedbateľnou je tiež skutočnosť, že motorové vozidlo sa nachádza v súpise majetku v rámci konkurzu a v prípade jeho speňaženia budú môcť byť veritelia z výťažku uspokojovaní.

f) Pokiaľ žalobca tvrdil, že žalovaný nekontaktoval žalobcu a nesnažil sa dlh riešiť inak, a preto nemôže požívať benefity spojené s inštitútom oddĺženia, žalovaný vo svojej výpovedi uviedol, že hneď ako

nastala situácia so zablokovaním účtu, niekoľkokrát navštívil pobočku žalobcu a snažil sa situáciu riešiť tak, aby žalobcovi mohol splátky úveru splácať. O tejto skutočnosti musia svedčiť aj žiadosti o odklad splátok, ktorých existenciu žalobca nespochybnil.

g) Podľa žalobcu je evidentné, že žalovaný v čase uzatvárania zmluvy o úvere, vedel, že svoje záväzky plniť nebude, a nakoľko už šesť mesiacov od podpisu zmluvy bol vyhlásený konkurz na majetok žalovaného, žalovaný uviedol žalobcu do omylu svojím klamlivým správaním, za účelom získať finančné prostriedky. Súd dospel vykonaným dokazovaním k záveru, že tieto skutočnosti sa nepreukázali. Zo správania žalovaného, ktoré predchádzalo podaniu návrhu na konkurz nenasvedčuje nič tomu, že by sa žalovaný v čase, keď si bral úver od žalobcu, spoliehal na to, že sa tohto dlhu zbaví konkurzom. Je pravdou, že od poskytnutia úveru do podania žiadosti o oddĺženie neuplynula veľmi dlhá doba, avšak aj táto skutočnosť bola žalovaným vysvetlená; k zablokovaniu účtu a k vedomosti o exekúcii (na základe doručeného upovedomenia) sa žalovaný dozvedel začiatkom mesiaca december 2019 a až potom, ako situáciu nevedel (aj z dôvodu, že žalobca mu neposkytol odklad splátok) riešiť a nezostávalo mu po exekučných zrážkach dosť prostriedkov na živobytie, rozhodol sa pre krajné riešenie, a to oddĺženie konkurzom.

40. Vo vzťahu k druhému dôvodu, súd rovnako dospel k záveru, že nemožno z konania žalovaného pred podaním návrhu na konkurz usudzovať, že by chcel poškodiť žalobcu ako veriteľa alebo na jeho úkor uprednostniť iného veriteľa. Žalovaný vysvetlil a súd mal túto skutočnosť aj preukázanú (z listinných dôkazov, napr. z konkurzného spisu), že do nepriaznivej situácie sa dostal až po tom, ako si zobral od žalobcu úver, a to v okamihu, keď mu bol zablokovaný bankový účet v dôsledku exekúcie. Žalovaný tiež vysvetlil, že do exekúcie sa nedostal ľahostajným správaním, keď preukázal, že spoločnosť Blackside, a.s. (oprávnený z exekúcie) pravidelne splácal svoj dlh, ale v dôsledku skutočnosti, že táto spoločnosť nedodržala ich ústnu dohodu o pokračovaní v splácaní tejto pohľadávky (dokonca vo vyšších splátkach od januára 2020). Vzhľadom na preukázané pravidelné splácanie tohto dlhu súd považoval vysvetlenie žalovaného za hodnoverné. Zároveň by bolo nelogické konštatovanie o úmysle žalovaného poškodiť veriteľa, keď žalovaný poskytol všetku súčinnosť správcovi v konkurze, v ktorom bol vykonaný súpis jeho majetku v súpisovej hodnote 32.200 eur a pohľadávka žalobcu je vo výške 28.055,83 eur. Ak by chcel žalovaný poškodiť žalobcu alebo iného veriteľa, jeho správanie by práve naopak, viedlo k zatajeniu alebo zmenšeniu svojho majetku.

41. Súd pri rozhodovaní neprihliadal prísnejšie na skutočnosti ovplyvňujúce poctivý zámer u dlžníka (§ 166g ods. 3 ZoKR), keďže žalobca žiadnym spôsobom nepreukázal, že žalovaný by mal také osobitné životné skúsenosti, ktoré by tento záver odôvodňovali. Súd konštatuje, že ani zo spisu ani z výsluchu žalovaného takýto záver nevyplýva. Z jeho životopisu naopak vyplýva, že pracoval celý život ako zamestnanec na nižších pozíciách (nie vedúcich) ako napr. vodič, strážnik, robotník, zámočník a pod., takže súdu nebolo zrejmé, z čoho žalobca pri tomto argumente vychádzal. Naopak, v konaní sa preukázali skutočnosti, ktoré odôvodňovali miernejšie prihliadanie na skutočnosti ovplyvňujúce poctivý zámer u žalovaného, keďže tento je v dôchodkovom veku, má vážne zdravotné problémy (je invalidným dôchodcom po infarkte) a v živote ho postihla aj udalosť, ktorá mu sťažila uplatnenie v spoločnosti (žalovaný po rozvoде prišiel o rodinný dom a musel splácať aj dlhy svojej bývalej manželky).

42. Vzhľadom na to, že výpočet dôvodov nepoctivého zámeru v § 166g ods. 2 ZKR je len demonštratívny, je posudzovanie individuálnych okolností každého prípadu ponechané na úvahu súdu za účelom ďalšieho právneho a skutkového vymedzenia dlžníkovho zámeru. Súd mal za to, že konanie žalovaného nenaplnilo pojem nepoctivého zámeru podľa ZoKR, pričom primerane poukazuje na Nález Ústavného súdu SR z 10.01.2017, sp. zn. III. ÚS 570/2016, podľa ktorého „Pri rozhodovaní o oddĺžení je hlavnou úlohou konajúceho súdu spravodlivo vyvažovať primárny účel oddĺženia (záujem na strane dlžníka - fyzickej osoby) a záujmy stále neuspokojených veriteľov.“ Obsahom základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy nie je záruka, že rozhodnutie súdu bude spĺňať očakávania a predstavy účastníka konania. Podstatou je, aby postup súdu bol v súlade so zákonom, aby bol ústavne akceptovateľný a aby jeho rozhodnutie bolo možné kvalifikovať ako zákonné, preskúmateľné a bez znakov arbitrárnosti. V opačnom prípade nemá ústavný súd dôvod zasahovať do postupu a rozhodnutí súdov, a tak vyslovovať porušenie základných práv (obdobne napr. I. ÚS 50/04, III. ÚS 162/05).

43. Z hľadiska časovej hospodárnosti, súd v rámci písomného vyhotovenia rozsudku neuviedol ďalšie písomné a ústne vyjadrenia strán sporu, ktoré tvoria obsah súdneho spisu, keďže ich uvedenie a právne vyhodnotenie by bolo vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti nadbytočné, neefektívne a v rámci odôvodnenia tohto rozsudku aj nepodstatné. Nie je úlohou súdu v odôvodnení uviesť všetky dôkazné prostriedky, ktoré boli v súdnom spore vykonané, ale iba tie, ktoré sú najpodstatnejšie, z ktorých súd vychádzal pri rozhodovaní o opodstatnenosti žaloby a to tak, aby odôvodnenie súdu bolo presvedčivé a preskúmateľné. Záverom súd uvádza, že vzhľadom na skutkové zistenia subsumované

pod aplikovateľné ustanovenia ZoKR bolo preukázané, že žalovaný ako dlžník nemal nepoctivý zámer pri oddlžení a preto súd žalobu zamietol.

44. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

45. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

46. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

47. Pokiaľ ide o trovy konania, súd v danom prípade rozhodol o trovách konania v zmysle § 255 ods. 1 CSP podľa zásady úspešnosti v spore. Keďže žalovaný bol úspešný v celom rozsahu, súd mu priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov v rozsahu 100%. V zmysle § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne vyšší súdny úradník po právoplatnosti rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na súde, proti ktorého rozsudku smeruje. Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom súde (§ 362 ods. 1 a 2 CSP).

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné (§ 358 CSP).

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že (§ 365 ods. 1 CSP):

a) neboli splnené procesné podmienky,

b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo

h) ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (365 ods. 2 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).

Právoplatné rozhodnutie o zrušení oddlżenia je účinné voči všetkým. Iné rozhodnutie o návrhu na zrušenie oddlżenia nie je prekážkou, aby sa rozhodovalo o novom návrhu na zrušenie oddlżenia, ak je podaný iným veriteľom alebo sú tu nové dôkazy, ktoré poctivý zámer dlžníka vylučujú (§ 166f ods. 2 ZoKR).

Zrušením oddlżenia sa oddlžení stáva voči všetkým veriteľom neúčinné. Pohľadávkam sa v plnom rozsahu, v ktorom ešte neboli uspokojené, obnovuje pôvodná vymáhateľnosť aj splatnosť. Takéto pohľadávky sa nepremlčia skôr ako uplynie desať rokov od zrušenia oddlżenia (§ 166f ods. 4 ZoKR).

Právoplatné rozhodnutie o zrušení oddlżenia je rozhodnutím o vylúčení podľa § 13a Obchodného zákonníka (§ 166f ods. 5 ZoKR).